

Republica Moldova

PARLAMENTUL

LEGE Nr. 212
din 29.07.2016

**pentru modificarea și completarea Legii nr. 139 din 2 iulie 2010
privind dreptul de autor și drepturile conexe**

Publicat : 16.09.2016 în Monitorul Oficial Nr. 306-313 art Nr : 665

Parlamentul adoptă prezenta lege organică.

Articol unic. – Legea nr. 139 din 2 iulie 2010 privind dreptul de autor și drepturile conexe (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2010, nr. 191–193, art. 630) se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 8 litera a), textul „documentelor oficiale de caracter normativ, administrativ sau politic (legi, hotărâri judecătorești etc.), precum și” se substituie cu textul „actelor normative, altor acte cu caracter administrativ, politic sau judiciar (legi, hotărâri judecătorești etc.) și nici”.

2. Articolul 23 se completează cu alineatul (2¹) avînd următorul cuprins:

„(2¹) Termenul de protecție a unei opere muzicale cu text încetează după 70 de ani de la decesul ultimului supraviețuitor dintre următoarele persoane, indiferent dacă acestea au fost sau nu desemnate drept coautori: textierul și compozitorul, cu condiția ca ambele contribuții să fi fost create în mod specific pentru respectiva compoziție muzicală cu text.”

3. La articolul 24, după textul „nu prejudiciază” se introduce textul „în mod nejustificat”.

4. La articolul 28:

litera j) va avea următorul cuprins:

„j) utilizarea operelor în timpul ceremoniilor religioase sau al ceremoniilor oficiale, naționale sau internaționale, organizate de autorități publice cu scop educativ sau de promovare, fără obținerea unui avantaj economic sau comercial;”

litera q) se abrogă.

5. La articolul 29, alineatul (6) se abrogă.

6. La articolul 35 alineatul (1) litera d), cuvintele „fonogramă” și „fonograme” se substituie cu cuvintele „videogramă” și, respectiv, „videograme”.

7. Articolul 37:

la alineatul (1), litera d) se abrogă;

la alineatul (2), textul „de către titularul de drepturi sau” se exclude.

8. La articolul 39:

alineatele (1) și (2) vor avea următorul cuprins:

„(1) Drepturile interpretului la paternitate, la nume și la respectarea integrității interpretării se protejează pe un termen nelimitat. Drepturile interpretului prevăzute la art. 33 alin. (2) și la art. 37 se protejează timp de 50 de ani de la data interpretării. Însă:

a) dacă, în această perioadă, imprimarea interpretării, alta decît fonograma, a fost legal publicată sau comunicată public, drepturile interpretului se protejează timp de cel puțin 50 de ani de la data efectuării celei mai vechi dintre aceste acțiuni;

b) dacă, în această perioadă, imprimarea interpretării pe o fonogramă a fost legal publicată sau comunicată public, drepturile interpretului se protejează timp de cel puțin 70 de ani de la data efectuării celei mai vechi dintre aceste acțiuni.

(2) Drepturile producătorului de fonograme prevăzute la art. 34 și la art. 37 se protejează timp de 50 de ani de la data imprimării fonogramei. Însă:

a) dacă, în această perioadă, fonograma a fost legal publicată sau comunicată public, drepturile menționate se protejează cel puțin 70 de ani de la data primei publicări legale;

b) dacă, în această perioadă, fonograma nu a fost legal publicată, dar a fost comunicată public, drepturile menționate se protejează timp de 70 de ani de la data primei comunicări publice legale.”

articolul se completează cu alineatele (2¹), (2²) și (2³) avînd următorul cuprins:

„(2¹) În cazul în care, după 50 de ani de la data publicării sau comunicării publice legale a fonogramei, producătorul acesteia nu oferă spre vînzare copii ale acestei fonograme în cantitate suficientă sau nu le pune la dispoziția publicului, interpretul poate rezilia contractul prin care a transmis drepturile sale producătorului de fonograme asupra imprimării interpretării sale.

(2²) În cazul în care, la 50 de ani de la publicarea legală a fonogramei sau, în lipsa unei astfel de publicări, la 50 de ani de la comunicarea legală a fonogramei către public, producătorul fonogramei nu oferă copii ale fonogramei spre vînzare într-o cantitate suficientă sau nu pune fonograma la dispoziția publicului, prin cablu sau fără cablu, în așa fel încît membrii publicului să aibă acces individual la ea cînd vor și de unde vor, interpretul poate rezilia contractul prin care a transmis unui producător de fonograme drepturile asupra fixării interpretării sale. Dreptul de reziliere a contractului menționat poate fi exercitat cu condiția ca producătorul, în termen de un an de la notificarea de către interpret a intenției sale de a rezilia contractul, să nu desfășoare cele două activități de valorificare menționate mai sus. Acest drept de reziliere nu poate face obiectul unei renunțări din partea interpretului.

(2³) În cazul în care pe fonogramă sînt imprimate interpretările mai multor interpreți, aceștia își pot rezilia contractele lor în conformitate cu legislația în vigoare. În cazul în care aceste contracte se reziliază în temeiul prezentului alineat, drepturile producătorului de fonograme asupra fonogramei încetează.”

alineatul (4) se completează în final cu textul „, indiferent dacă această emisiune a fost difuzată cu fir sau fără fir, inclusiv prin cablu sau prin satelit”.

9. Articolul 47:

la alineatul (4) litera a), după cuvîntul „public” se introduce textul „, inclusiv pentru revînzarea unor asemenea opere de artă originale,”;

articolul se completează cu alineatul (5) avînd următorul cuprins:

„(5) Fixarea în formă electronică a operelor intrate în domeniul public în scopuri de arhivare de către biblioteci, fără obținerea unui avantaj economic sau comercial, direct ori indirect, este

permisă fără consimțământul autorului sau al altui titular al dreptului de autor și fără plata vreunei remunerații.”

10. La articolul 48 alineatul (11), litera d) se abrogă.

11. Articolul 63:

la alineatul (1), după textul „încălțării acestora” se introduce textul „, restabilirea situației existente pînă la încălțarea dreptului și încetarea acțiunilor care comportă încălțarea dreptului sau creează pericolul încălțării lui, precum”;

alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) Instanța de judecată, la stabilirea despăgubirii, va ține cont de necesitatea:

a) recuperării pierderilor, inclusiv a venitului ratat, suportate de partea lezată;

b) perceperii profitului obținut ilegal de persoana care a încălțat drepturile;

c) achitării unei compensații de la 500 pînă la 500 000 lei pentru fiecare drept încălțat.”

la alineatul (9), textul „lit. b)–d)” se exclude.

12. Legea se completează cu articolul 69¹ avînd următorul cuprins:

„**Articolul 69¹**

Prezenta lege transpune: Directiva 2004/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind respectarea drepturilor de proprietate intelectuală (text cu relevanță pentru SEE), publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 157 din 30 aprilie 2004; Directiva 2006/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind dreptul de închiriere și de împrumut și anumite drepturi conexe dreptului de autor în domeniul proprietății intelectuale (versiune codificată), publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 376 din 27 decembrie 2006; Directiva 2001/84/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 septembrie 2001 privind dreptul de suită în beneficiul autorului unei opere de artă originale, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene L 272 din 13 octombrie 2001; Directiva 2001/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2001 privind armonizarea anumitor aspecte ale dreptului de autor și drepturilor conexe în societatea informațională, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene L 167 din 22 iunie 2001; Directiva 93/83/CEE a Consiliului din 27 septembrie 1993 privind coordonarea anumitor norme referitoare la dreptul de autor și drepturile conexe aplicabile difuzării de programe prin satelit și retransmisiei prin cablu, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene L 248 din 6 octombrie 1993; Directiva 96/9/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 martie 1996 privind protecția juridică a bazelor de date, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene L 77 din 27 martie 1996; Directiva 2009/24/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind protecția juridică a programelor pentru calculator (versiune codificată) (text cu relevanță pentru SEE), publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 111 din 5 mai 2009 și art. 1 alin. (7) și art. 3 alin. (1)–(2a) din Directiva 2006/116/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind durata de protecție a dreptului de autor și a anumitor drepturi conexe (versiune codificată), publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 372 din 27 decembrie 2006.”

PREȘEDINTELE PARLAMENTULUI

Andrian CANDU

Nr. 212. Chișinău, 29 iulie 2016.